Rogalski Joannes: Quaestio de operationibus animae humanae in statu separationis.

QVÆSTIO DE OPERATIONIBVS ANIMAE HVMANAE in Statu Separationis.

A
M. JOANNE ROGALICZ
in Alma Academia Cracouien. publicè ad
disputandum proposita III. Calend. April.
Anno M. DC. XXI.

Permissu M. D. Rectoris.

CRACOVIAE,
In Officina Martini Philipowski. Anno 1621.

FORTIBVS AVSIS.

Auſa LEO MVRO *ſubſiſtens fortia ſuadet:*
Auſos NISCICIOS *fortia facta docet*
Impia Caluini proſternere fortiter aude
Monſtra, CAROLE, *cie fortia facta* LEO.

Illustri & Admodum Reuerendo Domino,

D. CHRISTOPHORO CAROLO à RADZANOWNISCZYCKI, ARCHIDIACONO Płocen. Canon. Gnes. Supremo Regiæ Cancell. Præsidenti, &c. &c.

Domino & Patrono suo clementissimo

M. IOANNES ROGALICZ
Salutem, & Felicitatem.

DISQVISITIONEM de operationibus Animæ humanæ in Statu Separationis publicè in celeberrima Academia Cracouien. propugnatam Illustris & Admodum Reuerende Domine Tibi dicatum eo: atq; intimo meo voto vtinam maius aliquod, atq; speciosius munus; Certè merebaris; & impensè ego volebam, sed quid est? aliud præ manu nunc non erat, & differre diutiùs professionem huius æris alieni pudor meus, & ingenuus animus recusabant. Tu ille es, qui in fratres meos immerentes, fontem benignitatis Tuæ vltro reserasti, quem vt in mei partem transfundi, & ad me deriuari cùm liquido constet, alienus à Musis, & Gratiis omnibus sim, nisi me

 gratum

gratum in Te Illustris Domine præstem; & quod proximum est lucem aliquam conquiram à clarâ, & Illustri luce Tua. Inter tot videlicet obsequia fortunæ, vt nihil nisi summum eligeres, Sacra placuêre, sanctúq; altaribus purum admouisti Sacerdotem; ac proinde non æternitas magis deerit Virtuti Tuæ, quàm nunc dignitas. Cui grande augmentum vti Suprema CANCELLARIÆ REGIÆ PRÆSIDENTIA nuper attulit; ita ad maiora adhuc gradum, gratiamq; superesse nos clientes Tui (me enim seriò inter illos serios numero, qui gratis vti amari possunt, ita colere vicissim) cum beneuolentiâ contemplamur. Te modo Illustris & Admodum Reuerende Domine SIGISMVNDVS REX inuictissimus & VLADISLAVS maximi patris spes columenq; Regni diu incolumem adspiciant: neq; antea Tecum pariare fortuna desinat, quàm Infulas, & purpuram reddat sacram, sacratis Tuis virtutibus, meritisq; debitam. Quod animo candido Deum precor: qui Te Illustris & Admodum Reuerende Domine honori suo, Ecclesiæ bono, & nostris vsibus, vel tria secla seruet. Cracouiæ VI. Calen. April. Anno M.D.C.XXI.

QVÆSTIO.

VTrum Anima humana, ab Intelligentia essentialiter differens, in Statu Separationis sibi præter naturam competenti, naturaliter actum cognoscendi exercendo, omnia quæ ordinem naturæ non excedunt, distinctè intelligere; & non solùm seipsam, sed alia quoq; à se mouere valeat, nec ne?

CONCLVSIO I.

Anima intellectiua separata, essentialiter ab Intelligentia distinguitur.

COROLLARIA.

1. *Animas humanas, vt naturæ specificæ perfectione æquales non esse Intelligentijs certum est: ita nec ijsdem essentiali dignitate præire.*
2. *Anima rationalis, vtpote materiæ vnibilis, & forma compositi existens, est ens incompletum.*
3. *Intellectus humanus ab intellectu Intelligentiæ specie distinguitur.*
4. *Intellectio humana est per compositionem, & discursum, & ex sensibilibus collecta: cognitio porrò Intelligẽtiæ est per simplicem intuitum, & ex influxu superni luminis.*
5. *Anima humana, si quando more Intelligentiæ rem percipit non discurrendo, id aut præter naturam euenit,*

ratione status separati, aut super naturā, ratione gloriæ.

CONCLVSIO II.

Separatio animæ à corpore, tum in fieri, tum in facto esse, est ei præter naturam.

COROLLARIA.

1. *Physicæ separationis status soli animæ humanæ conuenit.*
2. *Status animæ separatæ formaliter spectatus, est priuatio actus secundi eiusdem animæ, scilicet informationis, seu unionis cum corpore; atq; adeò omnium unionem illam consequentium.*
3. *Actio animæ extra corpus, etsi illustrior sit; non tamen est connaturalior.*
4. *Anima humana ad unionem corporis naturaliter propendet; eiusq; societatem non innato duntaxat, sed elicito quoq; appetitu desiderat.*
5. *Reunio animæ cum corpore est naturalis in ordine ad entitatem; in fieri tamen seu quoad modum supernaturalis.*

CONCLVSIO III.

Anima humana in Statu Separationis naturaliter exercet actum cognoscendi.

COROLLARIA.

1. *Certum est, animam cùm è corpore excedit, tum scientiarum habitus, tum species intelligibiles, quas hîc sibi comparauit, secum asportare. An verò seiuncta à corpore rerum imagines acquirat necné? Problema esto.*
2. *Anima separata tum per species quas secum defert, tum per*

per eas, quas ei Deus confert, intelligit; per vtrasque quidem naturaliter, idest citra miraculum, sed tamen præter naturam.

3. *Anima à corpore abiuncta in cognitiones naturales tum discurrendo, tum sine discursu prodit.*

4. *Discursus, quo anima separata vtitur, est promptissimus, subtilissimus, ac propè instantaneus.*

5. *Etsi anima aliquando actualem suipsius cognitionem suspendere possit; nunquam tamen ab omni prorsus intelligendi actu ociatur.*

CONCLVSIO IV.

Anima sepaata, omnia intra latitudinem obiecti naturalis suæ cognitionis comprehensa, potest naturaliter, & distinctè intelligere.

COROLLARIA.

1. *Anima in Statu Separationis non indiget ampliùs vllo corporis concursu ad intellectionem, sicut in Statu Informationis.*

2. *Anima separata cuncta sensilia distinctiùs intelligit quàm corpori vnita.*

3. *Anima in Statu Separationis nequit, quæ apud nos geruntur, naturali lumine cognoscere.*

4. *Substantia animæ separatæ, est ei ratio ac principium cognitionis sui, suarumq; potentiarum; in reliquis naturis tam communibus, quàm singularibus, tam materialibus, quàm immaterialibus cognoscendis, vtitur speciebus acquisitis, vel infusis.*

5. Pro-

5. *Probabile est, animam separatam naturali, & distincta cognitione Intelligentias nosse, earumq; naturales proprietates, & operationes, exceptis (vt vocant) cordium cogitationibus.*

CONCLVSIO V.

Anima separata non sui solùm, sed & aliarum rerum sibi externarum, minimeq; substantialiter iunctarum pro viribus suis, motrix est.

COROLLARIA.

1. *Quælibet res creata seorsim ab alia existens, mobilis loco est, siue à se, siue ab extrinseca virtute.*
2. *Animæ depositis corporibus, nulli loco sunt addictæ.*
3. *Licet facultas motrix spiritualis animæ à primo eius ortu sit congenita; eius tamen vsus nonnisi post excessum à corpore, ipsi animæ conceditur.*
4. *Animæ separatæ non secus ac Intelligẽtiæ possunt assumere corpora, eaq; ad libitum mouere, ac sine miraculo, hoc modo ad viuos regredi, & per assumpta illa corpora apparere; immò & colloquia, licet non per veras voces cùm ipsis miscere.*
5. *Motiua animæ separatæ vis, præscriptos habet suæ actiuitatis terminos, quantùm ad efficaciam & celeritatem agendi.*

Sub felicibus auspiciis Magnifici & Admodum Reuerendi Domini IACOBI TVROBOYSKI Sacræ Theol Licent Ecclesiarum Collegiatarum S Floriani, Decani, SS. Omnium Præpositi, Vniuersitatis Cracouiensis Generalis RECTORIS.

